Duohanded 2025, “Blijf bij je plan”!

Gevaren met de Svala, Waarschip 900, bouwnummer 31

Gevaren door Bauke IJntema en Erik Opmeer

Vrijdag 17-10

Gisteren de Svala alvast naar Lelystad gevaren. Onrust in mijn lijf en kop. Dus alvast maar gegaan. Bauke arriveert vandaag rond 11uur. Alvast voor de eerste keer studeren op weer en eventuele scenario’s.

Het lijkt erop dat het handig is om eerst de zuidelijke havens te doen. Maar er zijn wat onzekerheden. Wat hebben Elly en Frits bedacht? Welke havens moeten aangedaan worden. Welke opdrachten horen daarbij? De studie op het weer herhaalt zich een aantal malen die dag. Verder socialiseren we op de steiger. Nieuwe zeilers ontmoeten, oude bekenden spreken, heel gezellig. ‘s avonds gezamenlijk eten in het restaurant. Allerlei verhalen, ervaringen en ideeën over wat handig is en wat niet.

Zaterdag,18-10

Tracker, goodie bag en opdrachten tas halen. Er moet gedobbeld worden. Waar is dat voor, ik gooi een vijf Is dat goed? Of juist niet? Rondje Meep vijf keer varen, vijf keer rond de Kreupel? Ik hoop het niet. Vervolgens Palaver, de laatste puntjes op de I. Daarna gezamenlijk aan de Snert.

Onze start is om 13:00. De Trimarans en de Singles zijn dan al weg. De start is geen start zoals je dat kent bij een wedstrijd. We varen keurig, zwaan kleef aan langs het startschip. De spanning stijgt. Ons idee over eerst naar Zuid gaan staat vast! Op het startschip staat de cijfercode, aangegeven met wimpels. Met die code maak je het slot open van het tasje waar de “Zeilaanwijzing” de opdracht inzit. We besluiten zorgvuldig te lezen, beiden nemen we de instructie twee keer door. Overleggen en dan beslissen wat het eerste rak wordt.

Er zitten wat grappen en grollen in de aanwijzing. De sluis die gebruikt wordt om naar het Zuiden te gaan moet ook gebruikt worden om weer terug naar Noord te varen. Oei! Dus geen rondje Lelystad- Enkhuizen. Maar een haven op Zuid, namelijk Hoorn. We gooien het plan om! Eerst naar Lemmer. Later in de week is ZW-wind verwacht, en Lemmer is een rot gat om met stevige ZW-wind weer naar het Westen te komen. Naar Lemmer gaat vlot, heerlijk zeilen. In de buurt van de Friese hoek zeilen we Cees de Vries, (Yip, Waarschip 570) voorbij. Dapper hoor die solisten in hun kleine bootjes.

Vervolgens op spi naar hoek Steile bank om daar opnieuw een keuze te maken. Het gaat hard op de spi. 7.5knp op de klok. Inmiddels een stevige 4. We besluiten Medemblik mee te pakken onderweg naar Makkum. Dat wordt reacheren met de spi. Het gaat mij hard genoeg. Bauke geniet enorm. Dan een knal. De loef schoot schiet los. Snel de spi bergen en door op de HA fok. De harpsluiting van 5mm dik die onder het schootblok zat is geknapt. Hoeveel kracht is daarvoor nodig? We verleggen de koers om de Kreupel te ontwijken. Een aantal uren later stuiven we Medemblik binnen. In de luwte van het kasteel zeiltjes eraf. De fok laat zich niet oprollen. Er zit iets vast? De lijn is voor een deel onder de trommel opgerold. Bauke klaart de boel en ik ben blij dat ik nu niet solo vaar. Moet dit maar eens oplossen. Het is een

keer eerder gebeurd toen ik solo Vlieland aandeed. Was toen ook veel spannender dan ik leuk vond. Stempel gescoord en door, weer de donkere en koude nacht in. De temperatuur was max 5 graden. Brrr, niet echt lekker. De koers loopt net door het door mij verafschuwde windmolenpark voor de Afsluitdijk. Ik ben opgeroeid in Workum aan de haven vlak bij de dijk. En ik hield enorm van het dijkje van Workum naar Makkum. ‘s avonds laat in pikkedonker nog even de hond uitlaten en dan genieten van de stilte, het absolute donker, en dan de vuurtorens van de eilanden zoeken, prachtig. Het hele zeeschap is veranderd door die molens. Mijn oriëntatie vermogen op dit stuk IJsselmeer is weg. Verder vind ik het prima dat ze er staan, maar wat een impact op de omgeving.

Me moeten Makkum inkruisen!? Het is stik in de wind, pikkedonker, en we zijn daar niet alleen. Bij daglicht zou het al spannend zijn. Bijkomende uitdaging is, dat de dieptemeter er eerder vandaag de brui aan heeft gegeven. Dus maar vertrouwen op de plotter! Was wel weer een heel leuk spelletje achteraf.

Er liggen veel meer deelnemers, het is er druk. We meren af in het verenigingshaventje, doen nog wat administratie, koken een potje en om 3 uur te kooi. Het was een mooie eerste dag.

Zondag 19-10

Verplichte selfie maken in Makkum, appen naar Elly en door naar de sluis, rond 11:00 uur het Wad op. Heerlijk bezeild, via Boontjes, Blauwe slenk enz. naar de West-Meep. We moeten een rondje Jacobsruggen doen, en op Terschelling een stempel halen. Dat ging vlotjes, mooie tocht. Van Terschelling door het Schuitengat weer terug naar de boei VL8-WM1. Daar begon ons rondje Jacobsruggen. Dan weer alles terugkruisen tot de Boontjes. Ook weer een leuk spelletje. Veel andere deelnemers, leuk om je te meten met de anderen. Kan ik harder, kan ik hoger? Op het stukje Pollendam na dan. Er is ruimte genoeg, maar het kan daar beroerd druk zijn. Via de Boontjes, Dove Balg en Texelstroom naar Den Helder. Heerlijk stuk goed bezeild en grotendeels stroom mee. Den Helder ‘s nachts in varen vind ik best een dingetje. Het lijkt daar veel op een kermis, zoveel verschillende lichtjes. Echt wel handig om je hier even op voor te bereiden. Wat wij natuurlijk niet gedaan hebben! Schaam, schaam. Voor mij weer zo’n moment dat ik denk, “fijn dat ik niet solo ben”. Wat we wel goed deden is zo hoog mogelijk aansturen om de dwarsstroom te compenseren. We kwamen keurig uit. We liepen net na de Wallaby (Waarschip 870, Wouter Gramsbergen solo), binnen.

Nog even de KMJC zoeken. We waren gewaarschuwd voor het niet branden van het groene licht. Hulde aan de organisatie. Maar het blijft een klein gaatje, zeker in het donker. Even melden bij de verkeersdienst is ook geen overbodige actie. Er is daar altijd activiteit. Rond 02:30 te kooi. Morgen naar de SG boei, vooralsnog lijkt het een mooi tochtje te worden. Niet te veel wind verwacht.

Maandag 20-10

Geen haast, lekker! Ontbijt, douche, administratie, ouwehoeren op de steiger. Twee Waarschepen in Den Helder, de Wallaby en de Pretender (28LD, met Klaas en Jeroen van der Thiel). De Wallaby hoeft niet naar de SG en Klaas en Jeroen slaan hem over. In de haven is het zonnig en lijkt er weinig wind. De verkeerscentrale geeft een waarschuwing voor Beaufort zes, damn. Kruisen tegen wind 5/6 met stroom mee?? Ik denk dat Klaas en Jeroen verstandige mensen zijn. Was ik niet in deze prestatietocht dan was ik nooit naar buiten gegaan. Ik vind ongeveer 13 knoopjes de mooiste windsnelheid. Genoeg voor maximale

rompsnelheid. Dus waarom zou ik meer willen? Zoals het altijd gaat valt het buiten wel mee. Er staat eerder een 4/5. De bakboord slag gaat prima. Maar de stuurboordslag is beroerd. De golven zijn daar achter de Noorderhaaks veel steiler. We maken enorme klappen. Paaltje pikken noemde mijn vader dit vroeger. Het lijkt meer op stuiteren op een betonplaat dan op zeilen. Je kunt de ergste krullers wel aan zien komen maar niet altijd ontwijken. Groen water aan dek, dat is alweer een tijdje geleden. En, je raad het al. De patrijspoort in de ankerbak heb ik natuurlijk niet dicht gedaan. En ook het kleine luikje in het roefdak staat op een kiertje. We vinden het beiden geen optie om nu naar binnen te kruipen en de boel dicht te maken. We proberen de bakboordslag iets langer te maken, maar zoals dat gaat bij laveren moeten we ook weer over stuurboord. Ik check even hoe Bauke in het moment zit. Ik maak me geen zorgen zolang alles heel blijft. Bauke heeft het naar zijn zin. Dus gaan we vrolijk door. Het is maar acht mijl naar de SG, met daarna een fantastisch cadeau. Met bakstagwind, tegen de stroom het Marsdiep weer op en daarna weer alles bezeild naar Kornwerd. Na het ronden van de SG, kruip ik snel naar de Oostkant van de geul waar de golven veel minder steil zijn.

Bij de sluis van Kornwerd aangekomen zijn er nog een drietal deelnemers. We hebben het zeil nog maar net aan dek en de brug gaat al open. Ben nog nooit zo snel geschud, chapeau voor de sluismeester! We informeren naar de stand van zaken van de boten om ons heen. Voor bijna allen geldt als volgend doel Medemblik. Wij willen ook aan de Noord-Hollandse kust eindigen. Morgen ZW-wind met in de buien tot 31knopen. Dan kan het maar beter bezeild zijn.

We maken onze eerste echte fout. We kiezen ervoor om zo hoog mogelijk te varen en door het windmolenpark te gaan. We zien al snel dat Enkhuizen een reëel haalbaar doel is. Tot de rem erop gaat in het park. Die molens verstoren de wind enorm. We hebben veel minder druk en kunnen de hoogte en snelheid niet vasthouden. Volgende keer er toch maar omheen! Het wordt een prachtige zeilavond, nacht. Gitzwart, wind vijf. We komen bij de kerk van Andijk uit. Nog een paar slagen en we melden ons om 23:45 voor de sluis. Nee ze draaien niet meer. Wel voor de Strontrace en de Beurtveer. Wij uitleggen dat we ook een race van Reid de Jong doen, iets over stront en zo meer. Kortom na enige stilte op de lijn ging het licht op groen. Yes, we kunnen door. Medemblik werd Enkhuizen, Enkhuizen werd Hoorn. Hoezo blijf bij je plan? Hoorn, weer druk, we zoeken plek in de verenigingshaven. Koken, administratie, pitten.

Dinsdag 21-10

In de vroege morgen i.d.d. flinke windstoten. Na bezoek aan havenkantoor boodschapje doen in de stad. Lekker even de benen strekken. De verwachte harde wind lijkt mee te vallen. Bakstag naar de Nek. Bijna plat voor de lap naar Enkhuizen. Voor de wind moeilijk vast te stellen maar nog steeds geen echt harde wind. In Enkhuizen vlot stempel halen en om het Enkhuizerzand heen op naar de ET-O. Na het ronden van de ET-O moeten we kruisen naar de Trintelhaven. Voor mij is dat heel lang geleden dat ik daar was. Bauke geeft les op een zeilschool in Lelystad dus komt daar regelmatig. Al kruisend zien we buien aankomen boven de hele dijk Lelystad-Enkhuizen. Dat belooft wat. Nog snel een tweede rif steken? Tja, nog zo'n advies "als je eraan denkt moet je het doen", anders ben je mogelijk te laat! Zou het echt meer worden dan zes? Op HA fok en met eerste rif gaat het hoog aan de wind met een wind zes ook nog wel. We doen niets. Knopen onze capuchons dicht en laten de regen met bakken over ons heen komen. Een paar korte niet te heftige windstoten is ons deel. We moesten door de windschifting wel minimaal een extra slag maken. Na de bui is

alles weer pais en vree. Ik hoorde later wel van andere deelnemers dat ze het in die bui toch flink om hun oren kregen. Was het geluk, of een glimlach van de hemel? (quote van Henk Bezemer die met een 570 twee keer naar de Azoren voer).

Net onder de dijk en vlak bij de haven doen wij onze verplichte ankerstop van twee uren. We liggen naast de Fart, een Winner 9.50, en later naast de White Spirit een Samourai MK1. Tijdens ankeren boekhouding gedaan en voorbereidingen op de Hutspot. Om zeven uur anker op en op de kale mast drijven we Trintelhaven binnen. Wat een luxe, zo vroeg voor de wal. In de haven is het een komen en gaan van allerlei deelnemers. Er moet een foto gemaakt worden bij het monument. Dat ding is best groot maar niet voor iedereen vindbaar. Vermoeidheid waarschijnlijk, of gewoon omdat het daar aardedonker is.

Morgen moeten we nog een rondje om de boeien van ongeveer dertien mijl en dan finishen. Vanavond logboek en Journaal bijwerken en dan vroeg te kooi.

Er gebeurt van alles die nacht. De onfortuinlijke Sam van Haaster met Janneke, een Waarschip 8.70 gaat net te krap langs de stuurboord wal en loopt daar vast. Hij heeft hulp nodig van de KNRM om weer los te komen. Hopelijk geen schade. Ondertussen loopt er nog iemand in de haven vast. Maar die weet zelf weer los te komen. Niet veel later loopt Machiel Faeseler met een Westerly, kimkieler, net buiten de haven vast in een visnet. Ook hij heeft de KNRM nodig om weer los te komen. Machiel wordt in de haven afgeleverd met nog resten van het net aan een van zijn kimkielen. Hij is moedig genoeg om met de geleende duikbril van Sam onderwater de netten te verwijderen. Respect daarvoor!

Wij finishen om 11:15. Leveren de boekhouding en de tracker in bij Elly en Frits. Worden uitbundig en hartelijk ontvangen. De vermoeidheid is van hun gezichten af te lezen. Wat een prestatie leveren deze twee mensen jaar op jaar. Ze verdienen mijns inziens een groot applaus en een diepe buiging. Evenals de solisten, die Singlehanded is geen kattepis! Naar mijn idee is de Duohanded goed te doen. Natuurlijk waren er voor ons ook grenservaringen en momenten dat ik me afvroeg waarom ik dit deed. Maar de korte samenvatting is, Wy hawwe moai syld!

Bauke IJntema en Erik Opmeer